

บันทึก

เรื่อง การบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการ
(กรณี นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ สร.๐๒๐๓/๖๑๕๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย โดยมีข้อเท็จจริงว่า นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ซึ่งเดิมเป็นข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่งรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง จึงได้ลาออกจากการเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นข้าราชการบำนาญสังกัดกรุงเทพมหานคร และได้ยื่นเรื่องราวบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการ จึงมีปัญหว่าการบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการดังกล่าวจะกระทำได้หรือไม่ เพียงใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้เชิญผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทน กรุงเทพมหานคร(สำนักการคลัง)ไปชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปได้ว่า นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ เดิมรับราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อมาได้ลาออกเป็นข้าราชการบำนาญสังกัดกรุงเทพมหานคร และได้รับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่งรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง จึงได้ยื่นเรื่องราวบอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการต่อกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ไม่อาจบอกเลิกรับบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการได้ เพราะไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่สนับสนุนให้กระทำเช่นนั้นได้ ต่อมา นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ได้ยื่นเรื่องราวมีข้อความอย่างเดียวกันต่อกรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้พิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า โดยที่นายอนรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ เป็นข้าราชการบำนาญสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้นปัญหาที่หารือจึงต้องพิจารณาจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งมาตรา ๘^๑ ได้บัญญัติว่า ถ้าในพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้นำกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับ และเนื่องจากข้อเท็จจริงในกรณีนี้ มิได้มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ กำหนดไว้ กรณีจึงต้องวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ

^๑ มาตรา ๘ ให้นำกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

บ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และได้พิจารณามาตรา ๓๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับบทนิยามคำว่า “เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบ้านาญ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันก็ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงเวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ซึ่งจะบอกเลิกรับบ้านาญเพื่อขอต่อเวลารับราชการได้ตามมาตรา ๓๐ ดังกล่าวจะต้องเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้ออกจากราชการไปแล้วโดยได้รับหรือมีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบ้านาญและผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการใหม่ในราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ทั้งนี้ จะเห็นเจตนารมณ์จากบทนิยามคำว่า “เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบ้านาญ” ที่กำหนดไว้โดยชัดเจนว่า เวลาที่จะกำหนดเพื่อคำนวณบำเหน็จบ้านาญนั้นต้องเป็นเวลาที่รับราชการในฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่กรณีของนายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ เป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ในตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง กรณีจึงไม่อาจปรับเข้ากับมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังนั้น นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ จึงไม่อาจบอกเลิกรับบ้านาญเพื่อขอต่อเวลาราชการได้

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด

(๑) ลาออกโดยไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบ้านาญจากการรับราชการก่อนลาออก

(๒) ถูกปลดออกหรือถูกไล่ออก หรือ

(๓) ออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิที่จะรับบำเหน็จหรือบ้านาญแล้ว

ถ้าภายหลังได้เข้ารับราชการใหม่ ให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบ้านาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมีสิทธิในบ้านาญปกติสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่และเลิกรับบ้านาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น การบอกเลิกรับบ้านาญจะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อต่อเจ้าสังกัดเพื่อส่งไปยังกระทรวงมหาดไทย

การไปรับราชการส่วนท้องถิ่นต่างสังกัด ถ้าเวลาราชการไม่ติดต่อกันและพิสูจน์ไม่ได้ว่าทางราชการโอนหรือสั่ง ให้ถือว่าเป็นการลาออกจากสังกัดเดิม

การโอนหรือสั่งข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบ้านาญติดต่อกัน